

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Hargaša a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Aleny Adamcovej, v právnej veci **navrhovateľov: 1) Ing. O. M., bytom D., 2) V. V., bytom R., 3) Ing. M. B., bytom D.,** proti **odporcovi: Obvodný pozemkový úrad v Bratislave,** so sídlom Trenčianska 55, Bratislava, za účasti: 1) J. Z., bytom J., 2) O.T.P. R. S., s.r.o., so sídlom T. X., B. zast. JUDr. G. I., advokátkou, AK so sídlom M. X., B., 3) T., a.s., so sídlom G. X., B., zast. JUDr. M. G., advokátkou, AK so sídlom H. X., B., 4) J.-T.-P., spol. s r.o., so sídlom S. X., B., zast. JUDr. E. S., advokátkou, AK so sídlom R. d. X., B., 5) H., s.r.o., S. X., B., zast. JUDr. E. S., advokátkou, AK so sídlom R. d. X., B., 6) H. m. SR B., P. n. X., B., v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. j. 1170/92-1, zn. 4369/08-1536/2008 zo dňa 12.6.2008, o odvolaní navrhovateľov 1), 2) proti rozhodnutiu Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Sp 28/2008-69 zo dňa 30.9.2009 v spojení s opravným uznesením, č. k. 7 Sp 28/2008-108 zo dňa 21.3.2011, jednomyselne takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 7Sp 28/2008-69 zo dňa 30. septembra 2009 v spojení s opravným uznesením, č. k. 7 Sp 28/2008-108 zo dňa 21. marca 2011 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie odporcu č. j. 1170/92-1, zn. 4369/08-1536/2008 zo dňa 12. júna 2008 **z r u š u j e a v e c v r a c i a** odporcovi na ďalšie konanie.

Navrhovateľom 1), 2), 3) náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave rozsudkom č. k. 7Sp 28/2008-69 zo dňa 30.9.2009, podľa ust. § 250q ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) potvrdil rozhodnutie odporcu č. j. 1170/92-1, zn. 4369/08-1536/2008 zo dňa 12.6.2008, ktorým v konaní vo veci reštitučného nároku oprávnených osôb, a to navrhovateľov 1), 2), 3) a J. Z., rod. I. podľa zák. č. 229/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku platného v rozhodnom čase (ďalej len „zák. č. 229/1991 Zb.“) rozhodol tak, že nespĺňajú podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. m/, n/ zákona č. 229/1991 Zb., a preto im nenavrátil vlastníctvo ani nepriznal náhradu za časti pozemkov v pôvodnom katastrálnom území D., a to k parc. č. X. o výmere 300 m², parc. č. X. o výmere 714 m² a parc. č. X. o výmere 1575 m² z dôvodu, že uvedené časti pozemkov boli vyvlastnené za náhradu a pozemky boli využité na účel vyvlastnenia. Vo výroku o náhrade trov konania krajský súd uložil navrhovateľke 1) povinnosť zaplatiť náhradu trov konania účastníkom konania O.T.P. R. S., s.r.o. v sume 211,80 €, T., a.s. v sume 141,20 €, J.-T.-P., spol. s r.o. v sume 141,20 € a H., s.r.o. v sume 115,74 € k rukám právnych zástupcov týchto účastníkov do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku považoval rozhodnutie odporcu za vecne správne. Mal za preukázané, že pozemky boli vyvlastnené za tým účelom, aby sa použili ako súčasť staveniska pre výstavbu 1000-lôžkového internátu BAZ. Uvedené vyplynulo z dôkazov, ktorými bola ohliadka ako i čestné prehlásenie Ľ. T., ktorý bol zástupcom investičného námestníka v čase výstavby internátu BAZ a teda, že slúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené

a nebolo preukázané tvrdenie oprávnených osôb, že pozemky nikdy neslúžili tomuto účelu. Z tohto dôvodu záver odporcu o tom, že nebola preukázaná podmienka uvedená v ust. § 6 ods. 1 písm. m) zák. č. 229/1991 Zb. považoval súd za správny. Krajský súd nepovažoval za preukázané ani tvrdenia oprávnených osôb, že pozemky prešli na štát v dôsledku vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady, pretože z obsahu listu riaditeľstva výstavby Hlavného mesta SSR Bratislavy zn. Eú 5416/034/72 Dr.St z 18.8.1972, adresovaného pôvodnej vlastníčke A. V. mal za preukázané, že jej bol poukázaný obnos v sume 1.320,80 Kčs ako finančná náhrada za nehnuteľnosti. Skonštatoval, že iné doklady sa pre odstup času nezachovali a predmetný list nasvedčuje tomu, že náhrada vyplatená bola, preto nemožno podľa neho mať za preukázané, že nehnuteľnosti boli vyvlastnené bez vyplatenia náhrady.

Krajský súd vydaním opravného uznesenia č. k. 7 Sp 28/2008-108 zo dňa 21.3.2011, opravil inú zrejmu nesprávnosť v označení účastníkov konania v záhlaví rozhodnutia vo veci samej.

Proti rozsudku krajského súdu vo veci samej podali navrhovatelia 1) a 2) v zákonnej lehote odvolanie podľa ust. § 205 ods. 2 písm. c), d), f) O.s.p. a žiadali odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu zruší. V prvom rade poukázali odvolatelia na skutočnosť, že pôvodné rozhodnutie odporcu č. 2006/2664/2553/Os/PÚ/1170/92 zo dňa 19.6.2006 vo veci bolo rozhodnutím Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/142/2006-86 zo dňa 17.12.2007 zrušené, keď v súvislosti s aplikáciou § 6 ods. 1 písm. m) a n) zák. č. 229/1991 Zb. súd dôvodil, že bez dokladu o prevzatí náhrady za vyvlastnené pozemky, alebo odmietnutí prijatia tejto náhrady nemožno konštatovať jej riadne vyplatenie (§ 6 ods. 1 písm. n/, zák. č. 229/1991 Zb.) a aj s poukazom na ust. § 3 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. vyslovil názor o potrebe spoľahlivého zistenia stavu veci v súvislosti s posudzovaním naplnenia dôvodu vyňatia dotknutých pozemkov podľa ust. § 6 ods. 1 písm. m) zák. č. 229/1991 Zb. Podľa ich názoru bolo odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu vydané v rozpore s právnym záverom krajského súdu vo vyššie uvedenom zrušujúcom rozhodnutí. Dôkaz preukazujúci vyplatenie náhrady, a to list riaditeľstva výstavby hl. mesta SSR Bratislavy zn. MÚ 5416/034/72 Dr. St. adresovaný pôvodnej vlastníčke dotknutých pozemkov, nepovažovali za dostatočne preukazujúci vyplatenie finančnej náhrady. Zotrvajúc na stanovisku o nevyplatení žiadnej finančnej náhrady za vyvlastnené predmetné pozemky zastávajú názor, že preukázanie nevyplatenia nemôže byť na ich pleciach ako oprávnených osôb a zároveň skonštatovali, že z pohľadu nesplnenia podmienky uvedenej

v ust. § 6 ods. 1 písm. n) zák. č. 299/1991 Zb. nemôže byť záver o jej nesplnení založený na indíciách, citujúc odôvodnenie rozhodnutia krajského súdu „nasvedčuje tomu“, ale musí byť podložený nepochybnými dokladovými dôkazmi. Uviedli, že oba dôkazy preukazujúce spôsob využitia vyvlastnených pozemkov na účel, pre ktorý boli tieto vyvlastnené, a to záznam z ohliadky na mieste zo dňa 9.9.1993 zn. 1083/92-PU-Tr- Ing. A. a písomné čestné prehlásenie Ľ. T., považujú v danej súvislosti za irelevantné, nakoľko nešpecifikujú pozemky, ktorých sa majú týkať a takto nie je zrejmé ich spojenie s dotknutými pozemkami. Za významný považovali odvolatelia projekt organizácie výstavby, ktorý však v konaní dokladovaný nebol a vyjadrenie BAZ zo dňa 5.1.1994 v spojení s geometrickým plánom k nemu pripojeným, osvedčujúcim vtedy aktuálny stav dotknutých pozemkov a možnosť ich vydania oprávneným osobám vzhľadom na nesplnenie účelu, pre ktorý boli vyvlastnené. Záverom odvolatelia namietali v súvislosti s výrokom o náhrade trov konania, účasti zúčastnených osôb na konaní 3, 4, 5 a 6, ktoré postupne po začatí reštitučného konania nadobúdali dotknuté pozemky v rozpore s ust. § 3 zák. č. 299/1991 Zb. na základe absolútne neplatných právnych úkonov.

K odvolaniu sa písomne vyjadrili zúčastnené osoby v 2. a 6. rade ako i navrhovateľka v 3. rade.

H. m. S. r. B., ako zúčastnená osoba v 6. rade, sa stotožnilo s napadnutým rozsudkom krajského súdu a považovalo ho za správny konštatujúc správnosť jeho dôvodov, a preto navrhlo odvolanie zamietnuť a odvolaním napadnuté rozhodnutie krajského súdu v plnom rozsahu potvrdiť.

Zúčastnená osoba v 2. rade skonštatovala, že navrhovateľmi nebol splnený reštitučný titul podľa ust. § 6 ods. 1 písm. m) zák. č. 229/1991 Zb., pretože nehnuteľnosti slúžili, i keď len určitú dobu, účelu vyvlastnenia ako súčasť staveniska pre výstavbu 1000-lôžkového internátu BAZ. Tvrdenia odvolateľov o nedostatočných dôkazoch preukazujúcich spôsob využitia vyvlastnených pozemkov podľa jeho názoru neobstoja, stotožniac sa s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu. V súvislosti s vyplatením náhrady pôvodnej vlastníčke zastal názor, že tá bola vyplatená, a preto nebola splnená ani podmienka zákona o vydaní nehnuteľností zakotvená v ust. § 6 ods. 1 písm. n) zák. č. 229/1991 Zb. Tvrdenia odvolateľov považovala za účelové, preto navrhla, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie krajského súdu ako vecne správne potvrdil.

Navrhovateľka v 3. rade sa stotožnila s odvolaním a súhlasila so všetkými informáciami a návrhmi navrhovateľov 1), 2).

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. v spojení s § 211 a nasl. O.s.p.) v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľov 1), 2) je opodstatnené. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 vety prvej O.s.p., s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený 30. mája 2012 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O.s.p.).

Úlohou krajského súdu v predmetnej veci bolo postupom podľa ustanovení tretej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku – upravujúcej „rozhodovanie o opravných prostriedkoch proti rozhodnutiam správnych orgánov“ – preskúmať zákonnosť rozhodnutia odporcu č. j. 1170/92-1, zn. 4369/08-1536/2008 zo dňa 12.6.2008, ktorým v konaní vo veci reštitučného nároku oprávnených osôb, a to navrhovateľov 1), 2), 3) a J. Z., rod. I. podľa zák. č. 229/1991 Zb., rozhodol tak, že nespĺňajú podmienky uvedené v § 6 ods. 1 písm. m/, n/ zákona č. 229/1991 Zb., a preto im nenavrátil vlastníctvo ani nepriznal náhradu za časti pozemkov v pôvodnom katastrálnom území D., a to vedených v PK vl. č. X. ako parc. č. X. o výmere 300 m² a parc. č. X. o výmere 714 m² a v PK vl. č. X. ako parc. č. X. o výmere 1575 m² z dôvodu, že uvedené časti pozemkov boli vyvlastnené za náhradu a pozemky boli využité na účel vyvlastnenia.

Z obsahu administratívneho spisu je zrejmé, že oprávnené osoby si uplatnili dňa 23.12.1992 na príslušnom správnom orgáne nárok na vydanie pozemkov parc. č. X., X., X., X., X., X., X., X., Roľa G. PK vl. č. X., LV X.. Rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava IV, odbor výstavby a územného plánovania č. 607/73-330-2-výst./Vd zo dňa 3.9.1973 je preukázané, že vlastnícke právo k častiam nehnuteľností z parc. č. X. časť o výmere 300 m², z parc. č. X. o výmere 714 m², z parc. č. X. časť o výmere 1575 m² prešlo z pôvodnej vlastníčky A. V. do vlastníctva Československého štátu – Bratislavských automobilových závodov titulom vyvlastnenia za účelom, aby pozemky boli použité ako

súčasť staveniska „1000 lôžkového internátu BAZ“. Náhrada za vyvlastnenie bola určená sumou 0,40 Kčs za 1 m² pozemku. Odporca pri skúmaní podmienok oprávnenosti reštitučných titulov, po tom ako jeho predchádzajúce rozhodnutie bolo rozsudkom Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/142/2006-86 zo dňa 17.12.2007, zrušené a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie, opätovne dospel k záveru, že oprávnené osoby nespĺňajú podmienky podľa ust. § 6 ods. 1 písm. m) a ust. § 6 ods. 1 písm. n) zák. č. 229/1991 Zb. Mal za preukázané, že „1000 lôžkový internát BAZ“ bol postavený a skolaudovaný rozhodnutím Obvodného národného výboru Bratislava IV, odbor výstavby a územného plánovania č. j. Výst. 3653/1975/77 zo dňa 30.5.1977, ktorým sa užívanie stavby povolilo, preto aj vyvlastnené pozemky slúžili účelu vyvlastnenia, i keď len dočasne. Zo záznamu z ohliadky zn. 1083/92-PÚ-Tr zo dňa 9.9.1993 ako i čestného prehlásenia svedka mal odporca preukázanú existenciu staveniska. Stavenisko pre výstavbu bolo zriadené aj na častiach pôvodných parc. č. X., X., ktoré boli zlúčené do parc. č. X., ako to vyplýva z grafických podkladov založených v spise. Pri skúmaní podmienky opodstatnenosti reštitučného titulu podľa ust. § 6 ods. 1 písm. n) zák. č. 229/1991 Zb. dospel odporca k záveru o tom, že z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva, že pôvodnej vlastníčke bolo priznané vyplatenie náhrady za nehnuteľnosti a teda nešlo o vyvlastnenie bez povinnosti poskytnutia náhrady. Toto rozhodnutie bolo vykonateľné aj v prípade absencie dobrovoľného plnenia zo strany povinného. Skonštatoval, že peňažná náhrada bola poukázateľná v prospech veriteľa, čo bolo v súlade s vtedy platným ust. § 82 ods. 2 Občianskeho zákonníka, pričom ak sa dlh platí prostredníctvom pošty alebo peňažného ústavu, je dlh splatený okamihom, keď bola suma poukázaná, ak nie je dohodnuté inak. Za právne bezvýznamné považoval tvrdenie oprávnených osôb o tom, že náhrada nebola vyplatená, nakoľko k splneniu dlhu došlo okamihom, keď bola suma poukázaná v prospech pôvodnej vlastníčky.

Účelom zákona č. 299/1991 Zb. o úprave vlastníckych vzťahov k pôde a inému poľnohospodárskemu majetku je zmierniť následky niektorých majetkových krívd, ku ktorým došlo voči vlastníkom poľnohospodárskeho a lesného majetku v období rokov 1948 až 1989, dosiahnuť zlepšenie starostlivosti o poľnohospodársku a lesnú pôdu obnovením pôvodných vlastníckych vzťahov k pôde a upraviť vlastnícke vzťahy k pôde v súlade so záujmami hospodárskeho rozvoja vidieka aj v súlade s požiadavkami na tvorbu krajiny a životného prostredia.

Podľa ust. § 4 ods. 1, 2 citovaného zákona, oprávnenou osobou je štátny občan Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky, ktorý má trvalý pobyt na jej území a ktorého pôda, budovy a stavby patriace k pôvodnej poľnohospodárskej usadlosti prešli na štát alebo na iné právnické osoby v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 spôsobom uvedeným v § 6 ods. 1.

Ak osoba, ktorej nehnuteľnosť prešla v dobe od 25. februára 1948 do 1. januára 1990 do vlastníctva štátu alebo inej právnickej osoby v prípadoch uvedených v § 6, zomrela pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13 alebo ak bola pred uplynutím tejto lehoty vyhlásená za mŕtvu, sú oprávnenými osobami, pokiaľ sú štátnymi občanmi Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a majú trvalý pobyt na jej území, fyzické osoby v tomto poradí:

a) dedič zo závetu, ktorý bol predložený pri dedičskom konaní, ktorý nadobudol celé dedičstvo,

b) dedič zo závetu, ktorý nadobudol vlastníctvo, ale iba v miere zodpovedajúcej jeho dedičskému podielu; to neplatí, ak dedičovi podľa závetu pripadli len jednotlivé veci alebo práva; ak bol dedič závetom ustanovený len k určitej časti nehnuteľnosti, na ktorú sa vzťahuje povinnosť vydania, je oprávnený iba k tejto časti nehnuteľnosti,

c) deti a manžel osoby uvedenej v odseku 1, všetci rovným dielom; ak dieťa zomrelo pred uplynutím lehoty uvedenej v § 13, sú na jeho mieste oprávnenými osobami jeho deti, a ak niektoré z nich zomrelo, jeho deti,

d) rodičia osoby uvedenej v odseku 1,

e) súrodenci osoby uvedenej v odseku 1, a ak niektorý z nich zomrel, sú na jeho mieste oprávnenými jeho deti.

Podľa ust. § 5 ods. 1 citovaného zákona, povinnými osobami sú štát alebo právnické osoby, ktoré ku dňu účinnosti tohto zákona nehnuteľnosť držia, s výnimkou

a) podnikov so zahraničnou majetkovou účasťou a obchodných spoločností, ktorých spoločníkmi alebo účastníkmi sú výhradne fyzické osoby. Táto výnimka neplatí, ak ide o veci nadobudnuté od právnických osôb po 1. októbri 1990,

b) cudzích štátov.

Podľa ust. § 6 ods. 1 písm. m), n), citovaného zákona, oprávneným osobám sa vydajú nehnuteľnosti, ktoré prešli na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku vyvlastnenia za náhradu, pokiaľ nehnuteľnosť existuje a nikdy neslúžila účelu, na ktorý bola vyvlastnená, a vyvlastnenia bez vyplatenia náhrady.

Po preskúmaní spisového materiálu ako i odvolaním napadnutého rozhodnutia krajského súdu v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k názoru, že rozsudok krajského súdu je potrebné s poukazom na ust. § 250ja ods. 3 O.s.p. v spojení s ust. § 250s a ust. § 250l ods. 2 O.s.p. zmeniť, rozhodnutie odporcu v predmetnej veci zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Podľa názoru odvolacieho súdu krajský súd pochybil, pokiaľ rozhodnutie odporcu potvrdil, nestotožniac sa s jeho právnym názorom vysloveným v odôvodnení napadnutého rozsudku ohľadne dostatočného preukázania nesplnenia podmienok oprávnenosti reštitučných titulov. Rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané bez dostatočného zistenia skutkového stavu, a takto zistený stav je nepostačujúci pre posúdenie veci. Z rozhodnutia odporcu je zrejmé, že predmetom bolo vydanie časti pozemkov parc. č. X., X. (vedené v pozemkovoknižnej vložke X.) a parc. č. X. (vedené v pozemkovoknižnej vložke č. X., k.ú. D.), ktoré boli vyvlastnené na základe rozhodnutia Obvodného národného výboru Bratislava IV., odbor výstavby a územného plánovania pod č. 607/73-330-2-výst/Vd. zo dňa 3.9.1973 za účelom, aby pozemky boli použité ako súčasť staveniska pre výstavbu „1000 lôžkového internátu BAZ“. Z uvedeného rozhodnutia vyplýva, že náhrada za vyvlastnené časti nehnuteľnosti bola určená sumou 0,40 Kčs za 1 m² nasledovne: za parc. č. X. vo výmere 1575 m² - 630,--Kčs, za parc. č. X. vo výmere 714 m² - 285,60 Kčs a za parc. č. X. vo výmere 300 m² - 120,--Kčs, t.j. spolu 1.035,60 Kčs. Z predmetného vyvlastňovacieho rozhodnutia vyplýva iba výmera vyvlastnených nehnuteľností, ktoré sú ale v súlade so schváleným geometrickým plánom č. 761-501-092-72 zo dňa 11.11.1972. Predmetný geometrický plán sa v administratívnom spise napriek konštatovaniu o potrebe jeho vyžiadania do spisu správnym orgánom (uvedené vyplýva zo zápisnice z ústneho pojednávania vo veci riešenia časti reštitučného nároku zo dňa 10.4.2008) nenachádza. V súlade so závermi plynúcimi z predmetnej zápisnice bolo potrebné za účelom spoľahlivého prešetrenia veci a získania ďalších dôkazov doložiť do spisového materiálu o.i. aj dokumentáciu pre stavebné konanie a z nej hlavne „Projekt organizácie výstavby“, z ktorého by malo byť zrejmé umiestnenie stavebného dvora. Uvedené sa taktiež v spisovom materiáli správneho orgánu nenachádza. Napriek tomu však správny orgán pri skúmaní podmienok oprávnenosti reštitučného titulu podľa ust. § 6 ods. 1 písm. m) zák. č. 229/1991 Zb. sa uspokojil pri zaisťovaní podkladov potrebných pre rozhodnutie iba s ohliadkou nehnuteľností, z ktorej záznamu zn. 1083/92-PÚ-Tr zo dňa 9.9.1993 vyplýva potreba odstrániť z pozemku

zvyšky staveniska ako i s čestným prehlásením svedka, ktorý potvrdil existenciu zriadenia staveniska (umiestnenie unimobunky, plechové sklady, trafostanica, časť prístupovej cesty). **Avšak vzhľadom na to, že z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva iba výmera vyvlastnených pozemkov a nepodarilo sa hodnoverne preukázať umiestnenie staveniska na parcelách, ktoré boli predmetom vyvlastnenia, nemožno uvedené dôkazy, z ktorých správny orgán vyvodil prezentovaný záver, považovať za dostatočné.** Preukázanie uvedenej skutočnosti je dôležité, vzhľadom na rozdiel celkovej výmery pozemkov vo vzťahu k jej častiam, ktoré boli predmetom vyvlastnenia a ktoré sú predmetom nároku oprávnených osôb. Z uvedeného vyplýva, že presvedčenie správneho orgánu o existencii staveniska na základe podkladov založených v spise je dôvodné, avšak vzhľadom na celkovú rozlohu predmetných parcel, ktorých časť bola vyvlastnená pre účel použitia pozemkov ako súčasť staveniska je nepochybne potrebné na dostatočné preukázanie umiestnenia staveniska zabezpečiť geometrický plán č. 761-501-092-72 zo dňa 11.11.1972 a dokumentáciu pre stavebné konanie, z ktorého v spojení s miestnym zisťovaním a výpoveďou svedka za účasti všetkých účastníkov - ktorým bude daná možnosť vzájomnej konfrontácie - bude nepochybne preukázateľné jeho umiestnenie a na základe takto dostatočne zisteného skutočného stavu bude mať správny orgán priestor na posúdenie podmienky oprávnenosti reštitučného titulu podľa ust. § 6 ods. 1 písm. m) zák. č. 299/1991 Zb. S uvedeným sa však nebude potrebné zaoberať, pokiaľ bude mať správny orgán za preukázané, že nie je splnená ani podmienka oprávnenosti reštitučného titulu podľa ust. § 6 ods. 1 písm. n) zák. č. 299/1991 Zb., a teda sa preukáže, že pôvodnej vlastníčke bola poukázaná finančná náhrada za vyvlastnené nehnuteľnosti. Odvolací súd má za to, že ani pri skúmaní splnenia tejto podmienky správny orgán nepostupoval v súlade so zásadou materiálnej pravdy podľa ust. § 3 ods. 4 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) a nedostatočne zistil skutočný stav ohľadne skutočnosti, či bola pôvodnej vlastníčke vyplatená náhrada za vyvlastnené pozemky alebo nie. Správny orgán síce správne skonštatoval, že z rozhodnutia o vyvlastnení vyplýva určenie náhrady za vyvlastnené časti nehnuteľností sumou 0,40 Kčs za 1 m², z čoho však vyvodil nesprávny záver o tom, že nešlo o vyvlastnenie bez náhrady. Podľa názoru odvolacieho súdu je pre konštatáciu o nesplnení tejto podmienky oprávnenosti reštitučného titulu potrebné dostatočne preukázať, že k vyplateniu takto priznanej náhrady skutočne pôvodnej vlastníčke aj došlo. Nakoľko je uvedená skutočnosť sporná, oprávnené osoby tvrdia, že žiadna náhrada vyplatená nebola bude potrebné, aby oprávnená osoba preukázala, že finančná náhrada vo výške 1.035,60 Kčs bola reálne poukázaná v prospech veriteľa, čo je v súlade s ust. § 82 ods. 2 Občianskeho zákonníka platného v tom čase, podľa ktorého ak

plní dlžník peňažný dlh prostredníctvom pošty alebo peňažného ústavu, je dlh splatený okamihom, keď bola suma poukázaná, ak nie je dohodnuté inak. V prípade ak správny orgán dospeje k záveru, že náhrada bola vyplatená, bude sa zaoberať otázkou, či nehnuteľnosti niekedy slúžili účelu, na ktorý boli vyvlastnené a za tým účelom si zaobstará potrebné podklady pre rozhodnutie podľa ust. § 32 Správneho poriadku v zmysle už vyššie uvedeného.

Z uvedených dôvodov dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací k záveru, že napadnuté rozhodnutie odporcu nie je v súlade so zákonom a preto podľa ust. § 250ja ods. 3 veta prvá v spojení s ust. § 250l ods. 2 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa, ktorým bolo potvrdené rozhodnutie odporcu, zmenil tak, že napadnuté rozhodnutie žalovaného správneho orgánu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Právnym názorom odvolacieho súdu je správny orgán viazaný (ust. § 250ja ods. 4 O.s.p.).

O trovách konania rozhodol súd s poukazom na ust. § 250l ods. 2 O.s.p. v spojení s ust. § 250k ods. 1 O.s.p., v spojení s ust. § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a ust. § 224 ods. 2 O.s.p. tak, že vo veci úspešným navrhovateľom 1), 2), 3) náhradu trov konania z dôvodu ich neuplatnenia nepriznal, resp. z podkladov spisu ani žiadne trovy nevyplývajú.

Odvolací súd sa s námietkou odvolateľov ohľadne účastníctva účastníkov konania č. 3), 4), 5) a 6), ktorí postupne nadobúdali dotknuté pozemky v rozpore s ust. § 3 zák. č. 229/1991 Zb., a teda ich účastníctvo nemôže byť podľa názoru odvolateľov založené na neplatných právnych úkonov vo vzťahu k trovám konania, nezaoberal, nakoľko **výrokom tohto rozsudku došlo k zmene odvolaním napadnutého rozsudku krajského súdu aj v časti o trovách, pretože** odvolací súd v súlade s ust. § 224 ods. 2 O.s.p. o trovách konania rozhodol

spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 30. mája 2012

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth